Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 247—248 (2494—2495) ▪ Середа, 27 грудня 2000 року ▪ Ціна договірна

У новорічні костюми вбирають дерева на головній вулиці столиці. Через брак традиційного снігового вбрання їх прикрашають срібним «дощиком».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

▪ 1822 р. Народився французький учений Луї Пастер, основоположник сучасної мікробіології та імунології. Розробив метод вакцинації проти холери, сибірки, сказу.

▪ 1865 р. Народилась українська актриса Любов Ліницька. Працювала в трупах Кропивницького, Саксаганського, Садовського.

▪ 1934 р. У Херсоні народилася майбутня багаторазова олімпійська чемпіонка з гімнастики Лариса Латиніна.

27 грудня

Ринок — це також контроль

Китайський досвід ефективного контролю з боку держави за державною часткою власності та за бюджетною сферою є не просто корисним для України, але й необхідним. Таке переконання висловив Голова Верховної Ради України Іван Плющ у ході зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом КНР в Україні Лі Гобаном, повідомляє кореспондент Укрінформу. Досвід Китаю спростовує твердження, що в умовах ринкової економіки контролюючі функції держави зведені нанівець, заявив голова українського парламенту.

Українська сторона чекає спільної реалізації проекту створення середнього транспортного літака на базі АН-70. Голова ВР також нагадав про висловлену зацікавленість китайської сторони у створенні в КНР СП з виробництва кукурудзозбиральної техніки за участі АТ "Херсонські комбайни".

Посол КНР у свою чергу запевнив, що його держава уважно вивчає пропозиції, надані Україною, оскільки надає такому співробітництву великого значення. Водночас Лі Гобан зазначив, що співробітництво в економічній, зокрема, військово-технічній, авіаційній та космічній галузях надалі просуватиметься в разі, якщо українська продукція буде конкурентоспроможною і відповідатиме потребам китайського ринку.

Офіційно

Газовий конформізм «на рівних»

За підсумками переговорів урядових делегацій України та Росії у Москві підписано дві угоди — «Про гарантії транзиту російського природного газу територією України» та «Про умови резервних поставок і оплати російського природного газу в Україну в 2001 році». Згідно з цими документами наступного року транзит російського газу через Україну становитиме 124,6 млрд. кубометрів. За 10 місяців 2000 року транзит російського газу територією України на експорт до країн Європи становив 89,1 млрд. куб. м.

Перший віце-прем'єр-міністр України Юрій Єхануров вважає, що газові переговори відбувалися на рівних, а досягнуті угоди вигідні для української сторони. Зокрема, загальні обсяги газових поставок у рахунок оплати за транзит через територію України встановлено у розмірі 30 млрд. куб. м.

Як наголосив перший віце-прем'єр, під час переговорів було також «знято питання щодо цін» (у бік їх підвищення). Проте питання реструктуризації боргу України за поставлений російський газ не порушували.

І ДЗВІН УДАРИТЬ ДВІЧІ...

Останню свою роботу — бурове судно — корабелі Херсонського суднобудівного заводу «сплавили» два роки тому. На виконання замовлення пішло 12 років!

(Закінчення на 8-й стор.).

У номер

Три тисячі красунь

На ринках Тернополя, де почався продаж незмінного атрибута зимових свят — ялинок, з'явилися лісові красуні з Бучацького держлісгоспу. Лісівники уже відправили сюди понад три тисячі струнких, привабливих молодих ялинок, а замість цього висадили більш як десять тисяч пагонів. Таким чином іде процес безперервного оновлення зелених насаджень.

Допомога постраждалим

Керівник прес-служби МЗС України Ігор Грушко повідомив, що уряд Республіки Білорусь ухвалив постанову, згідно з якою в Україну буде поставлено 1 700 опор для ліній електропередач вартістю близько 50 тисяч доларів США. Російська Федерація виділила кошти у розмірі 10 мільйонів рублів, з яких на два мільйони в Україну вже поставлено різне обладнання. Уряд ФРН планує додатково виділити 70 тисяч марок, які підуть на проведення ремонтних робіт та поставку електрообладнання, зокрема у Черкаську і Одеську області.

Чути гомін заводський...

За попередніми підсумками року, на 20 з лишком відсотків збільшено обсяги виробництва промислової продукції в Одесі. Таких темпів місто давно не знало. Успішно завершує нинішній рік не тільки переробна промисловість, що стабілізувалася першою, а й легка та машинобудівна галузі.

Власність

Різдвяний розпродаж

Фонд держмайна України підготував перелік підприємств для продажу на конкурсах у грудні 2000 року — січні 2001 року.

Серед 15 підприємств, які згадуються, 49,56 відсотка акцій «Хартрону», 45,85 відсотка акцій "Лисичанськнафтопродукту", 76 відсотків акцій холдингової компанії "Луганськтепловоз", 76,76 відсотка акцій Херсонського бавовняного комбінату, 51,03 відсотка акцій Полтавського заводу газорозрядних ламп.

Зв'язок

Новосілля пошти

У Новопскові відкрився новий будинок вузла зв'язку. Побудували пошту лише за вісім місяців, до того ж на місці колишнього вузла зв'язку, який розташовувався у цьому будинку — ще 1918 року

Підприємство оснащено вісьма комп'ютерами, найновішим обладнанням, працює комп'ютерна зала для навчання наймолодшого покоління районного центру.

На новосілля прийнято дарувати подарунки. Їх отримали перші п'ять клієнтів пошти. Але найголовнішим і найнесподіванішим виявився подарунок "Укрпошти" Новопсковському вузлу зв'язку — авто УАЗ «Фермер».

Алла АНТИПОВА.

Я вам пишу...

Мріяв побачити море

Прочитав у вашій газеті статтю народного депутата України Юрія Костенка про накопичувальну систему в пенсійному забезпеченні («Хто годуватиме пенсіонерів» від 23 листопада ц. р.). І подумав, що її я застосував ще у 1965 році! Коли після закінчення інституту активно включився в трудове життя країни. І чесною важкою працею протягом 47 років назбирав на ощадкнижці близько десяти тисяч карбованців. «Накопичував» і мріяв, що куплю колись собі путівку і побачу на старість море. Не вийшло. Тому хочу запитати наступне покоління мрійників: а чи не станете і ви жертвами «накопичування» у чужих кишенях? І яку гарантію дає держава вкотре обдуреному народові?

Іван СТАВІНСЬКИЙ, пенсіонер.

Овруч Житомирської області.

▪ *Уряд скоротив більш як наполовину обсяг капіталовкладень, запланованих на поточний рік для спорудження нафтоперевалочного комплексу «Південний».*

▪ *З січня в Україні продаватимуть лише марковані лікарські препарати.*

▪ *Підприємства зв'язку країни з початку року обіцяють на третину збільшити обсяг надаваних послуг.*

▪ *На хімічному заводі в Рубіжному (Луганська область) в результаті розриву бака з кислотою загинув робітник.*

P. S.

А третє тисячоліття вже близько

Повіримо не в зорі, а в себе

Із прес-конференції Голови Верховної Ради України Івана ПЛЮЩА

Наступний рік потребує максимальної згуртованості та віддачі Верховної Ради. Це сприяло б стабілізації у суспільстві, поліпшенню інвестиційного клімату в Україні, припливу іноземного капіталу, а відтак — і кращим показникам в економіці. Так охарактеризував Голова Верховної Ради України Іван Плющ завдання парламенту на найближчу перспективу.

Так звані астрологи вже активно прогнозують події нового тисячоліття та 2001 року. Зокрема, Павлові Глобі зірки ніби віщують відставку прем'єра, дефолт України та ще й повернення додому Павла Лазаренка. У ставленні до астрологічних прогнозів Іван Плющ — скептик. Навпаки, він переконаний, що Україні не загрожує дефолт. Мало того, І. Плющ заявив: судячи з переговорів з європейськими та світовими фінансовими структурами, в тому числі з МВФ, ЄБРР, Світовим банком, тепер «у нас є всі підстави порушувати перед Паризьким клубом питання про реструктуризацію боргів». Адже за рік, що минає, Україна не приростила зовнішній борг, а зменшила його на 15—18 %.

А ось про розвиток у наступному році «касетної справи», пожартував Іван Плющ, треба, мабуть, у Глоби запитати. І вже серйозно додав, що в понеділок розмовляв з Генеральним прокурором України. Михайло Потебенько пообіцяв зробити «все максимально можливе», щоб 10 січня поінформувати парламент та суспільство про хід розслідування кримінальної справи стосовно зникнення журналіста Георгія Гонгадзе (у попередньому порядку денному сесії ВР на 10 січня це питання стоїть першим). Під час розмови з М. Потебеньком глава парламенту запитав, чи визнає Генпрокурор постанову ВР щодо активізації розслідування у справі Г. Гонгадзе і чи виконуватиме її. М. Потебенько, за словами І. Плюща, «визнає» парламентську постанову і «намагатиметься якомога змістовніше» викласти інформацію парламенту. Але конкретно впливати на експертизу та слідство, наголосив М. Потебенько, не має права навіть Генеральний прокурор. Як і Голова Верховної Ради, додав І. Плющ.

Одним із «боргів» парламенту, які плавно перейдуть зі старого року в новий, є імплементація рішень всеукраїнського референдуму. З цим питанням Верховна Рада, вважає її голова, потрапила в певну правову колізію. У Конституції сказано, що остаточне схвалення змін до Основного Закону має відбутися на наступній сесії після попереднього схвалення парламентом. Однак як тлумачити цю конституційну норму? На наступній сесії чи на наступних сесіях? «Я, наприклад, не знаю, тлумачити не можу, тому що єдиним органом, який тлумачить Конституцію, є Конституційний Суд», — відповів на запитання журналістів Іван Плющ. До того ж спеціальна комісія, яка розробляла законопроекти за підсумками референдуму, на думку глави парламенту, не запропонувала таких проектів законів, які знімали б питання, на які звернув увагу у своєму висновку КС та розв'язання яких вимагає від України Рада Європи. На думку Голови ВР, у парламенту є кілька варіантів виходу з цієї ситуації, майже з глухого кута. Або встигнути проголосувати законопроекти за підсумками референдуму до кінця шостої сесії, або прийняти новий закон і знову направити його до Конституційного Суду.

Насамкінець Голова Верховної Ради України Іван Плющ привітав журналістів із новорічними святами. І побажав якомога об'єктивніше висвітлювати події у парламенті, здоров'я, успіхів і творчої наснаги.

Юліана ШЕВЧУК.

Фотофакт

У Київській міській адміністрації відбулося нагородження іменними стипендіями найкращих студентів столиці. Це звання виборювало близько чотирьох тисяч юнаків та дівчат, але перемогли лише 60.

На фото Сергія КОВАЛЬЧУКА: *іменна стипендіатка — студентка 3-го курсу Національного медичного університету ім. О. Богомольця Ірина Рибкіна.*

Монополіст — закон, а не «лінгвісти»

Коментар

Спочатку обнадійлива звістка. При Президентові України створено політраду з консультативно-дорадчим статусом. Її секретарем призначено давнього знайомця — Валерія Пустовойтенка. Для кого це обнадійливо, крім об'єкта його порад? — запитаєте ви. І виявите некомпетентність. Наприклад, для іншого секретаря — РНБО: Євген Кирилович також великий фахівець у цій галузі. Особливо, коли треба проконсультувати, хто стоїть за касетним скандалом. Тепер «секретарським дуплетом» давати поради буде ще легше. І сліди до Віктора Ющенка стануть чіткіші. Якщо сьогодні Кабмін «стурбований спробами деяких державних структур сфальсифікувати причетність уряду до скандалів» і, як заявляє прем'єр, їм дуже неприємно, «що це робиться відомими політиками і державними інститутами, котрі, на мій погляд, нині повинні відмежуватися від емоційних оцінок і забезпечити правове вирішення цього питання», то завтра стане ще неприємніше: інституцій побільшало. Залишається вірити, що позиція уряду все-таки переможе, а вона лаконічно проста і конкретна: «Хай монополістом у цьому питанні буде закон».

Що ж останніми днями зроблено на «монопольному полі»? Як свідчить прес-центр СБУ, склад оперативної групи центрального апарату СБУ із з'ясування обставин зникнення і подальшої долі журналіста Гонгадзе посилено спеціалістами розвідувальних і контррозвідувальних підрозділів, експертними і технічними службами. У даній справі зорієнтовано правоохоронні органи і спецслужби СНД та далекого закордоння, Інтерпол. На жаль, нічого не сказано про спільний на просторах Співдружності антитерористичний центр, хоча в касетах начебто голоси і згадували про чеченців. Але вже втішає те, що працівники СБУ на підставі наявних матеріалів всебічно перевіряють усі висунуті версії, зокрема і про можливу причетність до зазначених подій конкретних осіб і структур.

До речі, Олександр Мороз поки що не хоче перевантажувати об'єктивну службу новими матеріалами. Він усе ще чекає, що зроблять з «наявними». Хоча, за його словами, «все залежить у даному разі від Президента». В принципі Микола Мельниченко, якщо доведеться довго чекати, готовий поділитися плодами своєї допитливості: «Наскільки мені відомо, — стверджує лідер соціалістів, — у нього є цікаві записи розмов Президента з Лазаренком, Бакаєм, Азаровим та деякими іншими дійовими особами». Ці матеріали розміщені так, про всяк випадок попереджає О. Мороз, що можуть бути оприлюднені, якщо існуватиме загроза життю цього офіцера або інших осіб, причетних до викривальних досліджень.

Тим часом акція «Україна без Кучми» обростає новими формами. У Львові 43-літній активіст УНА-УНСО Георгій Коменда почав суху голодовку, вимагаючи, щоб Верховна Рада «імпічментнула» Президента. У Києві голова УНП «Собор» Анатолій Матвієнко закликав усіх у новорічну ніч вимкнути телевізор під час виступу Леоніда Кучми і рівно опівночі запалити свічку як символ перенесених народом України поневірянь. А в Америці та Європі форум українських студентів звернувся до діючого Президента з вимогою піти у відставку. Текст досить гнівного і по-юнацьки максималістського листа підписали 57 студентів, що навчаються в 42 університетах Америки і Західної Європи. «Як громадяни України ми не можемо мовчати, коли в нашій країні систематично нехтуються принципи демократії і верховенство права, закріплені Конституцією. Керуючись громадянською і моральною відповідальністю, ми виступаємо проти цього і закликаємо вас прислухатися до нашого голосу».

Навряд чи адресат виконає «прохання» своїх немовчазних співвітчизників. Тим більше що він має, крім секретарів і політрад, ще й палких прихильників тут, удома, а не в їхніх оксфордах. Наприклад, захисник «Президента-батька» обурений не тільки голосом студентів, а й «Голосом» — газетою. Для гніву В. Коржа є всі підстави: «Мороз нав'язує через засоби друкованої електронної інформації думку про Кучму, як про кровожадну людину... При цьому ловко використовуються фальшивки, виготовлені не в Україні... бо те, що розмова Президента України, яку популяризує Мороз, передана типовою російською мовою, густо пересіяною російським матом, свідчить про те, що ця фальшивка, яку використовує Мороз, готувалась у Росії».

Після цих аргументів пропоную всіх, хто «пересіює» матом, узяти на облік у найближчій конторі Служби безпеки. Як шпигунів і диверсантів Москви. А пана Коржа за пильність зарахувати до штату політичної ради: для консультацій дорадчого органу.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Рішення з рекомендаціями

Актуально

Відклавши розв'язання багатьох соціальних проблем, чергова сесія Севастопольської міськради оголосила російську мову мовою роботи та діловодства свого апарату. І мало того — рекомендувала прийняти аналогічні рішення районним, сільським та селищним радам, а керівникам підприємств комунальної форми власності та освітніх закладів — використовувати російську мову як офіційну.

Севастопольська міськрада затвердила і звернення до Верховної Ради та Президента України. В ньому вона пропонує внести в проект закону про статус міста-героя Севастополя таку зміну: надати російській мові статус офіційної нарівні з українською. Міськрада пропонує винести своє «лінгвістичне рішення» на місцевий референдум наступного року. Хоча відповіді на всі «мовні питання» чітко дає Конституція України...

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Постанова Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у січні 2001 року

Враховуючи, що запланований на 12 грудня 2000 року «День Уряду України» не був проведений, Верховна Рада України **постановляє:**

Провести «День Уряду України» у Верховній Раді України 9 січня 2001 року з порядком денним, визначеним Постановою Верховної Ради України «Про «День Уряду України» у грудні 2000 року» від 16 листопада 2000 року:

«Інформація Кабінету Міністрів України про становлення нових організаційно-правових формувань агропромислового комплексу в ринкових умовах».

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ, 21 грудня 2000 року.
№ 2152-III.

Постанова Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у лютому 2001 року

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Провести «День Уряду України» у Верховній Раді України 13 лютого 2001 року з порядком денним:

«1. Про стан виконання Закону України «Про оплату праці» на всіх підприємствах, установах і організаціях незалежно від форм власності та господарювання.

2. Інформація Кабінету Міністрів України про стан виконання Закону України «Про захист прав споживачів».

II. Кабінету Міністрів України визначити доповідачів, підготувати аналітичні та довідкові матеріали із зазначених питань і подати їх для вручення народним депутатам України до 1 лютого 2001 року.

III. Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці узагальнити пропозиції народних депутатів України і матеріали, які будуть надані Кабінетом Міністрів України, підготувати співдоповіді та проекти постанов Верховної Ради України із зазначених питань.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

Київ, 21 грудня 2000 року.
№ 2151-III.

Постанова Верховної Ради України

Про заходи щодо прискорення розслідування справи стосовно зникнення журналіста Г. Гонгадзе

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Генеральній прокуратурі України прискорити розслідування справи стосовно зникнення журналіста Г. Гонгадзе з використанням результатів незалежних експертиз.

2. Генеральній прокуратурі України відрядити за кордон слідчого у справі зникнення журналіста Г. Гонгадзе для допиту майора М. Мельниченка щодо обставин, які йому стали відомі у зв'язку із зникненням журналіста Г. Гонгадзе.

3. Звернутися до Ради Європи та Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) з проханням організувати проведення незалежних експертиз аудіозаписів, що стосуються зникнення журналіста Г. Гонгадзе, та експертиз для ідентифікації тіла, знайденого у Таращанському районі Київської області.

4. Кабінету Міністрів України профінансувати витрати, пов'язані з проведенням за кордоном незалежних експертиз та необхідних слідчих дій.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

Київ, 21 грудня 2000 року.
№ 2154-III.

Постанова Верховної Ради України

Про інформацію Генерального прокурора України щодо стану розслідування кримінальної справи стосовно зникнення журналіста Г. Гонгадзе

Верховна Рада України **постановляє:**

Заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України 10 січня 2001 року інформацію Генерального прокурора України щодо стану розслідування кримінальної справи стосовно зникнення журналіста Г. Гонгадзе.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

Київ, 21 грудня 2000 року.
№ 2185 -III.

Президент має до бюджету претензії. А хто їх не має?

Президент України Леонід Кучма підписав Закон України «Про державний бюджет на 2001 рік».

Коментар

Отже, можна з повним правом констатувати, що державний баланс доходів і видатків, на відміну від попередніх років, Україна затвердила вчасно. І не тільки це. Абсолютна більшість аналітиків і спостерігачів розцінює нинішній бюджет як самодостатній і реалістичний документ. Баланс не просто бездефіцитний, а з домінуванням дохідної частини над витратною. Власне, це зазначає і Президент. Найбільше тішить його те, що питома вага соціальних видатків наступного року зросте з 40,9 до 44,2 відсотка.

На думку Президента, ахіллесовою п'ятою бюджету лишається грошово-кредитна сфера, яка є подразником інфляційних процесів. Схоже, він сумнівається в тому, що курс на реформування міжбюджетних відносин, намічений ще влітку цього року, сприятиме зменшенню кількості дотаційних регіонів. За повідомленням УНІАН, в цьому сумнівається і чимало керівників облдержадміністрацій, котрих лякає світова практика формування трансфертів і видатків місцевих бюджетів за нормативами, а не за інтуїцією або протекцією у вищих ешелонах влади. Але поїзд міжбюджетної реформи вже рушив у напрямку, вказаному Кабінетом Міністрів.

Президент зазначає, що коштів, призначених для соціальних виплат і погашення боргів у заробітних платах, може не вистачити для категорій населення, яке постраждало від Чорнобильської катастрофи. Такі побоювання висловлювали і законодавці. Але в разі, якщо так і станеться, з огляду на нинішні масштаби міжнародної допомоги, наявний дефіцит можна буде легко усунути.

Ми вже так призвичаїлися до претензій, що висловлюються звідусіль на адресу державного бюджету, що зауваження Президента комусь можуть видатися навіть компліментарними. Може, воно так є насправді?

Сергій ВЛАД.

Фотофакт

В Одесі розпочалась акція Держкомітету молодіжної політики, спорту і туризму України, спрямована на запобігання безпритульності серед неповнолітніх. Перед тим спеціальна бригада комітету вже побувала в Житомирській та Вінницькій областях.

На фото Олександра СІРОГО (Укрінформ): *вихованець інтернату №4 Одеси Даніель Бусуку.*

Багатосерійний дух військово-релігійного скандалу

Ситуація

Сюжет про тамплієрів і документи щодо продажу української зброї, знайдені у Китаївській пустині, показаний у неділю на телеканалі «Інтер», обіцяє бути багатосерійним.

Нагадаємо, що в ньому фігурувало ім'я заступника міністра оборони України, генерал-полковника Володимира Михтюка, підпис якого стояв під знайденими документами. Заступник міністра, як і раніше, виконує свої обов'язки. Як повідомили нам у прес-службі Міністерства оборони, жодних посадових санкцій щодо Михтюка застосовано не було і, найімовірніше, не буде. Як запевняє пресслужба, «документи ці не секретні і навіть не для службового користування», а автограф генерала нібито існує лише на ксерокопіях. Автор сюжету стверджує, що бачив підпис Володимира Михтюка й на оригіналі. Як вони потрапили до тамплієрів, військовики не пояснюють, посилаючись на те, що це питання — в компетенції відповідних органів.

Ми зв'язалися з журналістом «Інтера», який готував цей сюжет. Володимир Ар'єв розповів, що до керівництва телекомпанії уже приходили люди, які відрекомендувалися працівниками Служби безпеки України. Вони вимагали видати їм ксерокопії документів, якими оперував у своєму матеріалі Ар'єв. Однак «інтервізі» погодилися надати їх лише після офіційного запиту СБУ. За словами автора «тамплієрівського» сюжету, на канал телефонували також орендодавці, котрі здали приміщення виявленим тамплієрам, з вимогою спростування даної інформації. Орден тамплієрів, який іще у 14 столітті було заборонено і який відтоді перебуває у підпіллі, випадково виявлено у православному монастирі Китаївської пустині, з'ясовується, офіційно зареєстровано у Мін'юсті України в червні 1999 року як міжнародну громадську організацію і він має свій розрахунковий рахунок у банку «Таврія».

Ольга ВАУЛІНА.

У номер

■ *Київ*

Доходи перевищать витрати

Депутати Київради сьогодні затвердили бюджет столиці України на 2001 рік. Заплановано, що його прибуткова частина перевищить витратну на 1,6 млрд. гривень, повідомляє кореспондент Укрінформу.

Витратна частина бюджету наступного року передбачає виділення 30,5 млн. грн. правоохоронним органам, 62 млн. грн. на освіту, 300 млн. грн. на потреби охорони здоров'я, 158 млн. грн. на соціальний захист, 60,6 млн. грн. на розвиток мистецтва і культури, 142,6 млн. грн. на розвиток транспорту, 54 млн. грн. на розвиток будівельної галузі.

■ *Сімферополь*

Бюджет надій

Для Криму він становитиме 752 млн. грн., що у півтора разу перевищує бюджет нинішнього року. Крім того, держава візьме на себе фінансування об'єктів водного господарства, колишніх військових містечок, доплатить на освіту загалом майже 100 млн. грн.

Це дасть можливість Криму збільшити витрати на соціальні програми, зокрема на облаштування депортованого населення, на сто відсотків.

■ *Одним абзацом*

■ Новорічної ночі з 22.30 до 01.45 на центральному майдані столиці відбудеться шоу «Міст тисячоліть». Київське метро цієї ночі працюватиме до 02.00.

■ У ніч на вівторок через несправність у електросистемі відключився 1-й енергоблок Південно-Української АЕС. Протягом кількох годин неполадку було ліквідовано.

■ 1,3 тисячі населених пунктів України, що постраждали внаслідок стихійного лиха в листопаді, досі лишаються без струму.

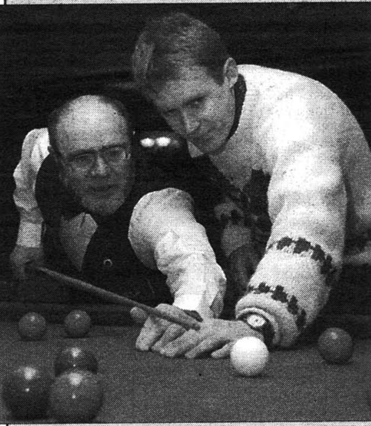
■ Пилосос та 25 кг цитрусових отримав до свят від Кіровоградського міськвиконкому сімейний дитячий будинок Єршових, у якому виховують дев'ятьох дітей-сиріт.

■ Тотальна перевірка аптечної мережі розпочнеться найближчим часом на Донеччині. Цей захід викликано напливом «лівих» медикаментів у торговельну мережу, кількість яких доходить до 30% у загальному обсязі ліків.

■ Сьогодні у Льодовому палаці Дніпропетровська розпочинаються обласні новорічні свята для дітвори.

■ *Фотофакт*

Відомий тренер з більярду Анатолій Алексєєв (на фото Бориса ДВОРНОГО, Укрінформ), мешканець Запоріжжя, тренує свого учня Андрія Кузьменка. Вихованці А. Алексєєва неодноразово ставали переможцями більярдних турнірів різного рівня.

Оголошення

Міністерство транспорту України запрошує інвесторів —юридичних і фізичних осіб взяти участь у відкритому концесійному конкурсі на будівництво та експлуатацію на концесійних умовах комплексу дорожнього сервісу на автомобільній дорозі Київ — Ковель (228 км), Житомирська область, м. Олевськ.

Концесієдавець — Міністерство транспорту України, Українська державна корпорація з будівництва, ремонту та утриманню автомобільних доріг «Укравтодор».

Характеристика об'єкта концесії — Комплекс дорожнього сервісу.

Склад комплексу: автозаправна станція, станція технічного обслуговування автомобілів, комплекс споруд для відпочинку водіїв та стоянки автомобілів; термін будівництва - 1 рік; розрахункова вартість 6,5 млн. грн.

Умови надання земельної ділянки — згідно з порядком, який установлено Земельним кодексом України .

Обсяг робіт, які фінансуються концесіонером, —виконання проектно-вишукувальних та будівельно-монтажних робіт.

Обсяг робіт, послуг, виконання і надання яких повинен гарантувати концесіонер, — будівництво й експлуатація комплексу сервісу, сервісні послуги для водіїв, пасажирів і транспортних засобів протягом терміну концесії.

Обсяг відомостей про концесіонера — згідно з формою концесійної заявки, яка подана в пакеті конкурсної документації для претендентів.

Основні обов'язки концесіонера — згідно зі статтею 18 Закону України від 16.07 1999 №997 «Про концесії»(ОВУ № 33, 1999) та постановою Кабінету Міністрів України від 12.04.2000 № 642 «Про затвердження Положення про проведення концесійного конкурсу та укладення концесійного договору на об'єкти права державної і комунальної власності, які надаються в концесію».

Фінансові та інші гарантії концесієдавця —згідно з чинним законодавством України, вирішення питань пов'язаних з відводом земель.

Розмір реєстраційного внеску для організації конкурсу — 51 грн. без ПДВ. Перерахунок коштів виконати на розрахунковий корпорації «Укравтодор»: 26041302000005 АКБ «Трансбанк», МФО 300089, код ЗКПО 00018112).

Термін, на який надається концесія, — 49 років.

Строк, до якого подаються заявка і пропозиція на участь у конкурсі — до 15.00 21 квітня 2001 р. за адресою: Україна, 03680, МСП, м. Київ-150, вул. Фізкультури, 9, кім. 612.

Строк, протягом якого оголошуються результати конкурсу — до 25 липня 2001 року.

Комісія, до якої слід звертатися для отримання конкурсної документації та додаткової інформації, — державна корпорація «Укравтодор».

Голова конкурсної комісії Климпуш Мирослав Дмитрович.
Відповідальний секретар комісії Якименко Микола Іванович.
03680, ПСМ, Київ-150, вул. Фізкультури, 9, кім.612, тел.(044)227-01-85, факс.(044) 227-61-35.

Конкурсна комісія.

Міністерство транспорту України запрошує інвесторів — юридичних і фізичних осіб взяти участь у відкритому концесійному конкурсі на будівництво та експлуатацію на концесійних умовах комплексу дорожнього сервісу на автомобільній дорозі Київ — Одеса (міжнародний транспортний коридор №9), Київська область, смт Гребінки.

Концесієдавець — Міністерство транспорту України, Українська державна корпорація з будівництва, ремонту та утриманню автомобільних доріг «Укравтодор».

Україна, 03680, МСП, м. Київ-150, вул. Фізкультури, 9, кім. 612.

Характеристика об'єкта концесії Комплекс дорожнього сервісу на автомобільній дорозі Київ -Одеса (міжнародний транспортний коридор №9), Київська область, смт Гребінки.

Склад комплексу: АЗС, СТО, готель, ресторан, кафе тощо; тривалість будівництва — 1,8 року; розрахункова вартість — 18 млн. грн.

Умови надання земельної ділянки - згідно з порядком , який установлено Земельним кодексом України.

Обсяг робіт, які фінансуються концесіонером, -виконання проектно-вишукувальних та будівельно-монтажних робіт.

Обсяг робіт, послуг, виконання і надання яких повинен гарантувати концесіонер, — будівництво й експлуатація комплексу сервісу, сервісні послуги для водіїв, пасажирів і транспортних засобів протягом терміну концесії.

Обсяг відомостей про концесіонера — згідно з формою концесійної заявки, яка подана в пакеті конкурсної документації для претендентів.

Основні обов'язки концесіонера — згідно зі статтею 18 Закону України від 16.07. 1999 №997 «Про концесії» (ОВУ № 33, 1999) та постановою Кабінету Міністрів України від 12.04.2000 № 642 «Про затвердження Положення про проведення концесійного конкурсу та укладення концесійного договору на об'єкти права державної і комунальної власності, які надаються в концесію».

Фінансові та інші гарантії концесієдавця -згідно з чинним законодавством України, вирішення питань, пов'язаних з відводом земель.

Розмір реєстраційного внеску для організації конкурсу — 51 грн. без ПДВ. Перерахунок коштів виконати на розрахунковий рахунок корпорації «Укравтодор»: 26041302000005 АКБ «Трансбанк», МФО 300089, код ЗКПО 00018112.

Термін, на який надається концесія, — 49 років.

Строк, до якого подаються заявка і пропозиція на участь у конкурсі, — до 15.00 21 квітня 2001 р. за адресою: Україна, 03680, МСП, м. Київ-150, вул. Фізкультури, 9, кім. 612.

Строк, протягом якого оголошуються результати конкурсу — до 25 липня 2001 року.

Комісія, до якої слід звертатися для отримання конкурсної документації та додаткової інформації, — державна корпорація «Укравтодор».

Голова конкурсної комісії Климпуш Мирослав Дмитрович.
Відповідальний секретар комісії Якименко Микола Іванович.
03680, ПСМ, Київ-150, вул. Фізкультури, 9, кім.612, тел.(044)227-01-85, факс.(044) 227-61-35.

Конкурсна комісія.

Спільне підприємство товариство з обмеженою відповідальністю **«УНІПАК»** (ідентифікаційний код: 30525730) здійснює свою перереєстрацію у зв'язку із приведенням своєї організаційно-правової форми до вимог чинного законодавства України, та із зміною своєї назви на товариство з обмеженою відповідальністю «Агро—індустріальна Компанія».

Правління, об'єднаний профком профспілки працівників ВАТ «Укрнафта» і працівників апарату ВАТ «Укрнафта» висловлюють глибоке співчуття заступнику голови правління Титаренку Василю Григоровичу в зв'язку з тяжкою втратою — смертю матері

Варвари Іванівни.

Майже як про Золоту рибку

Ровесники століття

Людина є ровесником століття не обов'язково по роках, а за історичним досвідом епохи, пережитим з усією повнотою. Саме такий Микола Адамович Шпачук. Послухаймо непоспішливий монолог цього (на диво, майже не посивілого) чоловіка.

... Народився я в Лугинському районі, село Літки, 1921 року. 1932-го мого батька, повного Георгіївського кавалера, репресували. Мати лишилася сама з сімома дітьми. Коли був голод 1933, я опух і втік з дому, де тоді вмерли дві менші сестри. Брати були вже доросліші і самі шукали, чим прохарчуватися. Доліз я до станції, сів на поїзд, доїхав до Коростеня, а далі вже прикордонна зона. А в Коростені комсомольський патруль «вичищав» вагони, вишукував таких, як я, втікачів. Знайшли мене, звичайно, і відвезли до дитячого будинку, де я й перебув весь голод. Згодом дітей, у кого були домашні адреси, повертали додому. І мене теж. Привезли в село, віддали голові сільради під розписку й поїхали.

Вчився я в Києві в школі робітничої молоді, потім вступив до Київського будівельного інституту. Закінчити його не встиг через війну. А по війні вже вчитись не міг. Надто тяжке поранення отримав.

Війну зустрів на кордоні. А коли мене ще тільки забирали в армію, приїхав я до свого села на проводи. Приходить тут тітка одна, приносить листа з Народич, від оцієї красавиці (показує на дружину. — **Авт.**). Тітка сама неписьменна була й хотіла, щоб я їй прочитав цього листа. Показала фотокартку своєї племінниці. Вона мені сподобалась. Тож я, крім того, що написав замість тітки листа, ще й потім усю війну з нею листувався. Писав, що коли лишуся живий, буду до кінця життя їй вірний. Так воно й сталось. Коли війна скінчилась, поїхав я в Народичі, знайшов її й ми одружились. Як знайшов? А в мене ж фотокарточка була! Отак ішов, показував карточку й питав: чи не знаєте, де ця дівчина живе?

... Пройшов усю війну аж до Берліна. Був у десанті, в розвідці. Маю два ордени Слави, дві медалі «За відвагу», орден Червоної Зірки, орден Вітчизняної війни І ступеня.

Всього було! Під Ковелем викликав вогонь на себе. Тричі поранений — під Харковом, під Москвою, а в 43-му було найтяжче поранення, і то через дурість. Я, як затятий мисливець, не всидів в окопі. Взяв снайперку й поліз полювати. На голові, звісно, каска. Але вона не врятувала. Німецький снайпер мене вгледів і встрілив розривною кулею. Вона каску пробила і біля голови розірвалася. Півроку я в госпіталі пролежав. Пам'ять геть втратив. Мені тоді медсестри набридли страшенно. Пробуду я без свідомості днів десять, тільки прийду до тями — вони зразу ж питають, хто, звідки, з якої роти. Але хоч пам'ять і втратив, а розумніший не став. Мене ж визнали непридатним до військової служби, посилали додому. А я пішов добровольцем далі воювати.

Чи не страшно було? Знаєте, кажуть, що із страху люди бувають. Був у нас молдаванин. От ми переходимо через Віслу, а з другого боку — німці, вбили декількох з наших. А цей молдаванин, може, й хотів би назад повернутися, але там уже ополонки, лід тонкий, а він сам з протитанковою гарматою — ми її «Прощай, родіна!» називали. І він виштовхав ту гармату на німецький берег і відкрив вогонь. Героя йому за те дали. От так!

Ми брали Берлін, Бранденбург. На все життя запам'ятав я тодішню Ельбу. Якби хороший спортсмен, то перейшов би її й ніг не замочив! Усі німці тікали на той бік, до американців. Наших солдатів боялися так, що кидали усе: машини, автобуси, всі речі — і на камерах, плотах, човнах, хто в чому, пливли на той берег. Води за ними не було видно...

Коли приїхав до Народич, трохи працював у райсоцзабезі, потім у Товаристві артілей, майстром міжколгоспбуду, начальником кар'єру. Якось послали мене в колгосп уповноваженим, перевірити, чи всі площі засіяно. А це ж строгі часи були! Тамтешнє начальство показало мені одну ділянку — засіяно ячменем. А я дивлюся — вдалині галявинка, три дуби росте, а ми стоїмо під сливою. Дві-три години водили мене, показували інші поля. Потім підвели до якоїсь ділянки — бачу, під дубами стою, а вдалині та слива, яку я вже бачив. Кажу: добре, повірю, що тут засіяли, лиш скажіть, як ви за три години вмудрились пересадити дуби? Вони думали, що нічого не зрозумію. А я ж усю війну пройшов у розвідці, по лісах.

А в 1955-56 роках часто лежав я в лікарні, усе з нервами своїми не дружив після отого поранення. І от лікар питає, чи ловлю я рибу. Та ні, кажу, не вмію. А він каже, щоб я брав вудки, знайшов собі тихе місце і з книжкою там сидів. Я спершу не повірив, але коли через два місяці виявилось, що мої нерви в нормі, риболовля стала невід'ємною частиною мого життя. Вона не раз рятувала мене. І не тільки од моїх нервів.

1986 року, коли бабахнув Чорнобиль, я того ж дня пішов ловити рибу. Сусідка мені каже, мов, там же радіація, помреш іще. А я щодня собі ходжу на рибу. От через кілька днів щось у боці заболіло. Пішов я до лікарні, а там мені радіацію поміряли та й кажуть, що зовсім її в мене нема. Ну нема то й нема. Через якийсь час приїхали до Народич з-за кордону радіацію міряти. Пішов і я. Поміряли вони й дивуються: як ви, діду, змогли так уберегтися від радіації? Кажу: по рибу ходив! Отак і досі живу, а сусідка, що так радіації боялася, вже років вісім як померла. В мене риболовля зараз мало не єдина радість. Як великого карася зловиш, то й душа радіє...

Записала Світлана КУШНІР.
Фото автора.

Житомирська область.

Голос з народу

«Не поспішаю купувати свічки для освітлення. Лиш ставлю одну — за здоров'я шановних людей»

Самотність — гірка і жорстока, до неї звикаєш, але ніяк не можеш змиритися. Довгими вечорами байдуже дивиться з темних кутків, присідає на ліжко, важко налягає на груди. Думки снують, накочуються одна на одну. Тіло старіє, а думки за ним не встигають. І все здається, ніби не з нею, Ольгою, це відбувається.

А було ж, було: молодість і сила, спритність і рішучість. Ольга Зоріло народилася, щоб стати педагогом. І буде ним стільки, скільки років Бог відміряє. Сім'ї не має: ну, не склалося якось замолоду, а, може, планку зависоко підіймала і місцеві легіні боялися гострого язика й незалежної вдачі.

Вона й нині знає багато більше про ситуацію в державі, ніж деякі молоді, яким книжка, газета муляє руки і око. Щойно прочитає про щось цікаве — телефонує сусідам, бо хочеться поділитися, коли їй стає дедалі тяжче. Але їм часто не до розмов — ніколи. От і ділиться своїми думками з чужими й далекими людьми.

***

Я, проста жінка з невеличкого гірського містечка Косів на Івано-Франківщині, далека від політичних верхів і столичного життя. На плечі вже всідається сімдесятка, а віку ніби й не віднялося. От тільки зі здоров'ям... Та хай!

Маю одну розраду в цьому житті — пресу, телебачення, радіо, бо дуже цікавлюся політикою, радію, хай маленьким, але все-таки досягненням України, журюся, що її обсіли такі тяжкі біди.

Ще в період «спікеріади» в 1998 році побачила по телебаченню молоду, енергійну, елегантну жінку і заслухалася її розумним критичним виступом. З тих пір постійно слідкую за політичною діяльністю Юлії Володимирівни Тимошенко.

Щиро раділа, коли Кабінет Міністрів очолив Віктор Ющенко, а ще більше почала його поважати, коли він узяв у свою команду віце-прем'єром Юлію Володимирівну.

У мене зажевріла надія, яку я передала всім своїм сусідам, що, нарешті, наші 7—8-місячні пенсійні заборгованості почнуть поволі скорочуватися. І таки не помилилася. Якби ви знали, скільки слів удячності висловлюють сьогодні пенсіонери уряду! Багато хто з нас не лягає спати, щоб не помолитися за здоров'я Віктора Андрійовича, Юлії Володимирівни.

Здається, тільки радіти б українцям, що мають при владі таких людей. Але де там. У пресі летять критичні стріли на адресу Віктора Ющенка, а що вже дістається пані Юлії — просто жах!

Як боляче було дивитися «П'ятий кут», де Григорій Суркіс намагався принизити не просто свого опонента, а жінку. Не вийшло. Мріється мені про вихованих, толерантних, увічливих чоловіків-політиків в Україні. Чи, може, й помру, а не дочекаюся здійснення такого, здавалося б, простого жіночого сподівання.

Розумію, що своїми діями віце-прем'єр потроху перекриває золоту жилу олігархам, примушує їх трішки поділитися награбованим з суспільством. І тут їм уже не до європейського етикету.

А що вже Лапікура вправляється на адресу шановної пані Тимошенко, як цинічно фрази підтасовує, аж нудить від його «акценту».

Хочу запитати активних хулителів уряду і зокрема віце-прем'єра, де вони були півтора-два роки тому, коли Україна страждала від постійних відключень електроенергії? Переконана, що прості люди навіть не знали, хто до Юлії Володимирівни очолював паливно-енергетичний комплекс України, зате добре знали, що треба надовго запастися свічками, гасом для ламп, бо відключали нам світло по 18 годин на добу. А цьому дуже віднесли нашу вулицю І. Франка до якоїсь «третьої зони», то ми потерпали значно більше, ніж навіть косівчани в центральній частині міста.

Мені дуже сподобалося, що пані Юлія вирішила не відступати, не зважати на тиск з різних боків і працювати далі. Отож, довіряючи їй, не поспішаю купувати свічки. Може, обійдуся без них цієї зими.

Ольга ЗОРІЛО.

Косів
Івано-Франківської області.

«Я живу з тобою і для тебе»

Теорема буття

Ганна Василівна Василащук — відома майстриня художнього ткацтва з Шешор на Івано-Франківщині. Вона на тканому полотні не просто передає узори, а виливає душу, втілює поетичні образи, які навіюють їй твори Шевченка, Франка, Симоненка. Майстриня з гуцульського села 1968 року стала лауреатом Шевченківської премії. Але її життя не тільки пов'язане з творчістю, вона носить у серці спогади, які не донедавна не могла довірити чужим людям.

— Срібною ниткою снують думки, переплітаються з червоним і чорним кольорами. Спитаєте, що за новий твір буде? Рушник, верета, доріжка? Не знаю. Як душа намислить, чим серце озоветься, що на згадку ляже, те й буде на полотні.

Ніби й літа мої вже немолоді, і недаремно прожиті: нікому прикрощів не чинила, лише працювала і дарувала людям красу. По всьому світу розійшлися мої рушники — навіть не знаю, кому сьогодні зігрівають домівку, милують око, до кого промовляють стражданнями «Катерини», мукою «Наймички».

Усе — з «Кобзаря», усе — від великого Тараса. Не гадалося навіть, що колись перелию його Слово в рушники, і будуть вони на чільному місці в столичному музеї Шевченка, і тисячі киян приходитимуть подивитися на них, послухати мене, просту ткалю-гуцулку. Аж захрипла, проводячи екскурсії, читаючи поезії, втілені в мої рушники.

Сама собі інколи не вірю: чи й справді було це все зі мною, чи наснилося в якомусь чудернацькому сні. Бо сьогодні пенсії не стає на хліб і до хліба, не то на основу і вовну. З чого тепер робити рушники? А думок багато ще маю. Ними й багатію. От тобі й лауреат!

Чи гадала, що з тієї виставки простелиться мій життєвий рушник до Шевченківської премії.

Високі державні чини тиснули мені руку і хвалили самобутній талант. Якби знали, кого так палко вінншують — націоналістку! Зв'язкову УПА, чиї «штафети» добре знали і в Жаб'ю, і в Космачі, і в Брустурах; кухарку, яка готувала на весь офіцерський вишкіл на Буківці; санітарку, котра перев'язала не одну повстанську рану...

Одну донечку на світ привела, а рідними двох маю, обидві Марії мене мамою кличуть. Хтось дивується, що люблю названу, як власну, хтось знає правду, та мовчить...

У грозовий для України час впросилася дівчинка на цей світ. У свідоцтві про народження дітям пишуть, де вони родилися. А що мали би записати моїй Марієчці? Бункер повстанський. Перший плач дитяти чули хіба що смереки, мама Міля і тато Михайло Ткачук: провідник УПА, гроза енкаведистів, надія патріотів Лебідь.

Як доглядати немовлятко серед лісу, кожної хвилини чекаючи нападу, бою?

«Віддайте її мені, — просила Мілю. — А найкраще, хай думають, що я її народила». «Де би я дозволив, щоб ти з доброти своєї душевної таку наругу на себе звела! Щоб найкращу на всі Шешори дівчину за покритку мали, думали, чиєю дитиною обзавелася», — заперечив Лебідь. «То я знайду її! Знайду і буду виховувати як рідну».

На тім і порішили. Три дні немовля кутаю на горищі, трясуся, що заплаче, а хтось почує. Здогадаються обов'язково, чиє маля — лакуз довкола не бракує. Аж морозом по мені сипле, хоч літо надворі. Нарешті зважуюся, відсилаю маму в сусіднє село, щоб удома самій бути, пробираю хворостовий пліт при дорозі, вимощую місце в кропиві, де покладу дитя. Тепер треба дочекатися свідків. А ось і дівчинка сусідська ягнята на рів пригнала. Пора! Переповиваю Марійку в брудне лахміття, кладу обережно через дірку в плоті у рів, а сама хапаю кочергу і біжу до сусідів, ніби віддати.

Глипаю у рів — пручається, попхикує моя донечка.

«Ану, дивися, Марічко, що тут у рові? — гукаю малу пастушку. — Дитина! Підкинув хтось — яке брудне, у лахмітті!

Дівча підбігає, цікаво розглядає «знайду».

«Ти посторожи, я людей покличу!», — а сама душі не чую, чи повірять?

Наробила крику в сусідів і кулею — назад. Уже й інші люди збіглися, якась молодиця собі хоче дівчинку забрати. Господи, як же її зупинити!

«Ні, — кажу рішуче, — я знайшла, я й до сільради віднесу — хай там вирішують».

А в сільраді мій вуйко секретарем — мудрий чоловік. Йому багато пояснювати не треба. Шум зчинив, до району телефонує.

«Братівничка дитинку знайшла, певно, бесараби підкинули», — каже комусь у Косові. Голодних бесарабів у нас сотнями ходило. Що йому там у слухавку рекомендують, не знаю, тільки чую, як він повагом відповідає:

«Віддати їй на виховання? Добре, так і зробимо».

А потім повертається до людей:

«Чули, що кажуть з району? Бери, Анничко, знайду, май її за свою».

Довго мені ще не вірили, в район викликали, до емгебістів, допитували, провокували, але я, мов кремінь, затялася: нічого не знаю! Дитину знайшла — і все.

Лебідь взяв мене хресною мамою — нанашкою, по-нашому. А незадовго виказав якийсь зрадник бункер. Щоб не попасти в лапи до ворогів, вся криївка (і Михайло, і Міля, і молодий Мельничук-Цвіркун) вирішила стратитися. Загинули достойно.

А Марійка так і росла у мене, потім я заміж вийшла, свою доньку народила... Отака-то в мене таємниця ревна. Нині про неї уже всім можу сказати.

У героїв, правда, не пнуся — багато їх нині зробилося, тих, що до УПА приписалися, бо майже всі істинні борці в боях, по тюрмах, по Сибірах життя лишили. Як згадається той час, помолюся Богові за їхні святі душі, поставлю свічку в каплиці — і полегшає. А ще витчу рушник.

Як добре, що не треба скрадатися, берегтися чужого погляду...

Записала
Людмила ГОРОДЕНКО.

Нове століття — нова ера у наших відносинах

Інтерв'ю Надзвичайного і Повноважного Посла КНР в Україні пана Лі Гобана газеті «Голос України»

— Пане Посол, як ви оцінюєте відносини між Україною і вашою країною на сьогодні і яке основне завдання вашої діяльності на нинішній посаді?

— Відтоді, як 4 січня 1992 року між КНР і Україною було офіційно встановлено дипломатичні відносини, у всіх сферах стабільно розвивається взаємовигідне співробітництво двох країн, постійно поглиблюється традиційна дружба між нашими народами.

Китай і Україна підтримують постійні політичні відносини на високому рівні, відбувається інтенсивний обмін візитами делегацій. Голова КНР, Прем'єр Держради, Голова Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників, міністр закордонних справ, міністр оборони та інші керівні особи в різний час відвідали Україну, візити аналогічного рівня були і з України до Китаю.

Під час недавнього Саміту тисячоліття в ООН Голова Цзян Цземінь і Президент Леонід Кучма відверто обмінялися думками з приводу двосторонніх відносин і обговорили міжнародні і локальні питання, що становлять взаємний інтерес, досягнувши при цьому широкого консенсусу. До цього Голова ВЗНП Лі Пен здійснив успішний візит в Україну. Постійний обмін візитами на найвищому рівні дуже важливий не лише для зміцнення взаєморозуміння і взаємної довіри між державами та їх керівниками, а й для подальшого успішного розвитку двосторонніх відносин.

КНР і Україна в політичному плані не мають жодних суперечностей і зіткнень інтересів. Установивши прекрасні відносини взаємної довіри і співробітництва, обидві сторони розуміють і підтримують одна одну в багатьох важливих міжнародних питаннях. Китай надає величезного значення відносинам з Україною, поважає і з розумінням ставиться до шляху розвитку, що його обрала Україна, підтримує зусилля українського народу для збереження незалежності, суверенітету і територіальної цілісності своєї країни. Китай перший із ядерних держав надав Україні гарантії ядерної безпеки, а також підтримує успішне переобрання України на пост непостійного члена Ради Безпеки ООН. Україна весь час підтримує нашу політику єдиного Китаю в тайванському питанні, поважає і поділяє позицію КНР з питань, які стосуються прав людини, Тибету тощо. Обидві сторони конструктивно і тісно співробітничають в ООН та інших міжнародних організаціях. Українська сторона підтримала позицію Китаю під час недавнього голосування на Генеральній Асамблеї ООН та в її Першому комітеті щодо резолюції про збереження й дотримання договору з ПРО. Постійно розвиваються обмін і співробітництво між Китаєм та Україною в торгово-економічній та військово-технічній сферах, у галузі космонавтики, науки, культури, охорони здоров'я та багатьох інших. На сьогодні обидві сторони підписали близько 70 різноманітних документів, що створює міцну правову базу для всебічного співробітництва двох країн. Крім того, як важлива складова частина відносин між двома країнами поступово розширюють свої масштаби регіональні зв'язки. Зростання кількості взаємних візитів делегацій з регіонів і розширення торговельно-економічних відносин між ними, безперечно, сприяють зміцненню бази китайсько-українського співробітництва.

Тепер щодо головного завдання, котре я маю намір виконати за час мого перебування на посаді Надзвичайного і Повноважного Посла. Гадаю, поглиблювати існуючі політичні відносини дружби і взаємодовіри, розширювати простір для двостороннього торговельно-економічного співробітництва, зміцнювати традиційну дружбу між народами Китаю і України, розвивати співробітництво двох країн в інших галузях — от найголовніша мета моєї дипломатичної місії у вашій країні.

— Якщо говорити про конкретні економічні питання, то де Україна і Китай можуть знайти вигідні точки дотикання?

— У наших країн широкий простір для співробітництва у сфері економіки, передусім завдяки високій взаємодоповнюваності. Україна має величезний потенціал у царині високих технологій, у багатьох сферах її технології лідирують у світі. Ваша країна має також величезні переваги в машинобудівній, металургійній, хімічній, авіаційній, космічній та інших галузях. Китай, як найбільша із країн, що розвиваються, завдяки двадцятирічній реформі надав динамічного розвитку своїй економіці. Постійно міцніє конкурентоспроможність і продуктивність Китаю не тільки у традиційній промисловості, а й у побутовій електротехніці, телекомунікаціях та інших нових сферах високих технологій. Цього року уряд КНР своєчасно висунув стратегію «розвитку західної частини Китаю». Політика надання вигідних пільг приваблює іноземні капіталовкладення. Просторі землі і ресурси західної частини КНР, а також широка сфера для інвестування надають представникам торгово-промислових кіл Китаю і зарубіжних країн хороший шанс для розвитку і рідкісну нагоду для ведення вигідного бізнесу. Нині, коли спостерігається глобалізація економіки, Китай сам являє собою велетенський ринок і водночас є важливою базою імпорту. Я певен, що бізнесмени Китаю і України зможуть знайти взаємовигідні шляхи й точки дотикання для співробітництва.

— У нас багато говорять про запозичення досвіду Китаю у проведенні економічних реформ. Чи не вважаєте ви, що шлях реформ у КНР має вельми специфічний характер і не підлягає запозичуванню?

— Китай виступає за багатополяризацію світу, вважає, що світ має бути багатоманітним. Країни світу не можуть розвиватися лише за якоюсь однією чи кількома моделями. Це стосується і шляху реформ. Генеральний конструктор реформ у КНР пан Ден Сяопін за життя казав: проводити реформи в Китаї — то «переходити ріку, йдучи навпомацки по підводних каменях». Адже в нас немає готових «навчальних матеріалів» з проведення реформ, що ними можна було б керуватися. Тому, спираючись на корисний досвід усіх країн, ми активізуємо наші реформи, але виступаємо проти механічного копіювання. Якщо досвід Китаю у проведенні реформ дасть Україні певні корисні уроки для реформування своєї країни, то китайська сторона буде з того тільки рада. Оскільки загальнополітична ситуація в Китаї та в Україні має певні відмінності, ми сподіваємося і віримо, що Україна знайде свій власний шлях реформ, придатний саме для неї.

— Україна — нова для вас держава. Що ви знаєте про неї? Яке перше враження справила на вас наша країна?

— Україна — важлива європейська держава. Український народ напрочуд добродушний і гостинний, працелюбний і мужній. Китайський народ має дружні почуття до народу України. Між китайським та українським народами існують давня дружба і співробітництво. Китайські студенти, які свого часу навчалися і працювали в Україні, з хвилюванням згадують незабутній час, проведений тут. Я в Україні вперше, але протягом цих кількох днів перебування тут відчув дружнє і щире ставлення українського народу до китайського. Дуже радий, що мені надано можливість працювати на цій прекрасній землі. Сподіваюсь, нові і давні друзі з різних кіл українського суспільства надаватимуть мені щиру цінну підтримку й допомогу.

З настанням нового століття китайсько-українські всебічні дружні відносини співробітництва також вступають у нову еру. Я дуже радий, що мені випала честь давати інтерв'ю газеті «Голос України» на самому початку моєї дипломатичної місії у вашій країні. Користуючись з цієї нагоди, хочу передати українському народові найкращі побажання від народу Китаю. Зичимо великій Україні процвітання і добробуту, а великому українському народу — щастя і здоров'я. Бажаємо, щоб китайсько-українське дерево дружби і співробітництва вічно зеленіло.

Інтерв'ю взяв
Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

Белград

Розпочато формування уряду

Новий демократичний уряд Сербії буде сформовано до середини січня. Про це заявив один із лідерів блоку «Демократична опозиція Сербії» Зоран Джинджич, якого висунули кандидатом на пост прем'єр-міністра. Європейський союз вітав перемогу реформаторських сил у Сербії як ще один важливий крок цієї республіки на шляху до демократії.

Джакарта

Президент засудив вибухи в храмах

Напередодні Різдва в християнських церквах у багатьох містах Індонезії вибухнули бомби. Лише в Джакарті вибухові пристрої спрацювали в п'яти храмах, зокрема й у головному католицькому соборі, а також у католицькій школі. Внаслідок цих акцій щонайменше 14 осіб загинуло і десятки дістали поранення.

Президент країни Абдуррахман Вахід різко засудив серію терактів. За словами Вахіда, їх організатори прагнуть розпалити релігійну ворожнечу та скинути уряд.

Віфлеєм

Прочани повторили шлях волхвів

Попри рішення ізраїльської влади не влаштовувати пишних різдвяних торжеств у місті, де з'явився на світ Ісус Христос, невелика група прочан усе-таки потрапила до храму Різдва, що на площі Мангер у Віфлеємі. Вони повторили шлях євангельських волхвів, які 2000 років тому принесли дари новонародженому. Коли прочани йшли вулицями Віфлеєма, їх супроводжували сотні людей із запаленими свічками.

Тель-Авів

Ізраїль прийме пропозиції

Прем'єр-міністр Ізраїлю Еуд Барак заявив, що Ізраїль готовий прийняти пропозиції президента США Білла Клінтона з мирного врегулювання на Близькому Сході, якщо Палестина зробить те саме. Пропозиції Клінтона містять: компроміс щодо суверенітету східного Єрусалима, право палестинських біженців на повернення до Ізраїлю, створення палестинської держави на 95% територій сектора Газа і Західного берега річки Йордан, а також передання під палестинський контроль тих районів східного Єрусалима, де переважає арабське населення. Обидві сторони мають повідомити про своє рішення Клінтону, який хотів би розв'язати конфлікт на Близькому Сході до того, як піде зі свого поста 20 січня.

Каїр

Єгипет — за переговори

У Каїрі відбувається зустріч палестинського лідера Ясіра Арафата та єгипетського президента Хосні Мубарака. Як сказав міністр закордонних справ Єгипту Амра Мусса, ця зустріч — «частина зусиль та інтенсивних контактів, мета яких — найшвидше досягнення угоди між Ізраїлем і Палестиною».

Пекін

Пожежа в торговельному комплексі

Як повідомляє агентство «Сіньхуа», щонайменше 309 осіб загинуло під час пожежі в торговельно-розважальному комплексі в китайському місті Лоян. Вогонь швидко охопив перший поверх будинку, відрізавши від виходу робітників, котрі проводили ремонтні роботи на третьому та четвертому поверхах, а також відвідувачів дискотеки на п'ятому. Десятки людей, що дістали опіки, доставлено в госпіталь. Пожежа бушувала в будинку більш як добу. Її причини з'ясовуються.

Редакція «ГУ» висловлює Посольству Китаю в Україні співчуття з приводу цієї трагедії.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Новорічна ялинка — член сім'ї

Голубі ялини, що вишикувалися в розсаднику жителя невеликого бранденбурзького містечка Хеннігсдорф Дітера Крукова, на вигляд нічим не відрізняються від своїх лісових сестер. І все-таки відмінності є. На кожному деревці — табличка з іменем господаря, а беруть їх, як кімнатні рослини, в спеціальних горщиках. Після свят саджанці повертаються до розсадника.

Ідея такого незвичного прокату з'явилася у Дітера Крукова три роки тому. Навіщо кожного разу вирубувати молоді дерева, які ще можуть рости й рости? — вирішив він. І знайшов багатьох, хто думає так само. Особливо серед дітлахів, які тепер і влітку частенько навідуються до розсадника, щоб полити «своє» деревце.

Ті, хто купує в розсаднику ялину, можуть після свят висадити її у власному садку. А коли такої можливості немає, дерево повертають під опіку дбайливого господаря до наступного року. Дітер Круков уважно стежить за станом своїх плеканців і за потреби пересаджує їх до об'ємніших горщиків. Щоправда, наступного року орендну плату — 38,5 марки — доводиться платити знову. Натомість, спостерігаючи за ростом деревця, можна порівняти, хто швидше розвивається — ялина чи дитина. Зазвичай і деревце, і діти підростають за рік приблизно однаково — на 6 сантиметрів.

Є ще одна перевага прокатних ялинок. Оскільки дерева живі, небезпека загоряння, на радість пожежників, у цьому разі різко знижується.

Борги пробачать лише найбіднішим

22 найбідніші країни світу буде звільнено до кінця нинішнього року від сплати значної частини зовнішніх боргів. Сумарне полегшення їх боргового тягаря оцінено в 34 млрд. доларів. Про це повідомили в спеціальній спільній заяві для преси головні організатори міжнародної ініціативи із списання боргів найбіднішим країнам — президент Світового банку Джеймс Вулфенсон і директор-розпорядник МВФ Хорст Келер.

Фінансисти закликали бідні країни світу активізувати боротьбу зі злиднями, а розвинені держави — всіляко їм у цьому допомагати. Зокрема, на їхнє переконання, багаті країни мають збільшити розміри своїх офіційних програм допомоги і «відкрити свої ринки для експорту з бідних країн, даючи їм тим самим найкращі шанси домогтися успіхів самостійно».

Поки що ініціативою охоплено тільки країни Африки та Латинської Америки. Найбідніші республіки колишнього СРСР не відповідають її критеріям, мабуть, просто через те, що не встигли за роки незалежності завести непосильні борги, повідомляє ІТАР-ТАКС.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо розвитку кооперативного руху та посилення його ролі в реформуванні економіки України на ринкових засадах

З метою створення сприятливих умов для розвитку кооперативного сектора економіки, реалізації підприємницької ініціативи громадян, забезпечення зайнятості широких верств населення та посилення їх соціального захисту **постановляю:**

1. Визнати одним із важливих напрямів реалізації структурних змін в економіці України та формування її багатоукладності розвиток кооперативного руху, який має здійснюватися на таких соціальних та економічних засадах:

добровільність об'єднання і вступу громадян у кооперативи, обов'язкова участь члена кооперативу в його діяльності та забезпечення всім членам кооперативів права безперешкодного виходу з них;

додержання у діяльності кооперативів принципів соціальної справедливості, взаємодопомоги та співробітництва;

участь членів кооперативу в управлінні його діяльністю за принципом рівного права голосу при прийнятті рішень, що стосуються діяльності кооперативу;

вільний вибір кооперативами видів і напрямів діяльності, постачання і збуту продукції, самостійне розпорядження відповідно до законодавства фінансовими та іншими ресурсами;

підпорядкування діяльності кооперативів економічним, соціальним і культурним інтересам їх членів;

поєднання особистих і колективних інтересів, зокрема шляхом надання членам кооперативу права внесення додаткових (понад обов'язкові) внесків і одержання на них відповідної частки доходу, врахування думки таких членів кооперативу при прийнятті ризикових рішень, у тому числі рішень про створення підприємств, інших господарюючих суб'єктів;

реформування майнових відносин в існуючих кооперативах шляхом персоніфікації майнових часток членів кооперативу із збереженням неподільної (спільної) частки;

формування галузевих та територіальних об'єднань (спілок), створення всеукраїнського об'єднання кооперативів з метою забезпечення координації розвитку кооперативного руху, його захисту, розширення співробітництва, в тому числі міжнародного;

заохочення кооперативного руху шляхом надання кооперативам пільг та гарантій, недопущення подвійного оподаткування доходів від кооперативної діяльності, створення умов для розвитку різних видів кооперативних організацій.

2. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям розробити та затвердити у тримісячний строк заходи на 2001 — 2003 роки щодо:

підтримки розвитку кооперативного руху у сферах матеріально-технічного забезпечення, заготівлі, збуту та переробки продукції, виробничого, побутового, соціально-культурного обслуговування;

створення мережі сільськогосподарських обслуговуючих, промислових, транспортних, житлових та будівельних кооперативів, багатофункціональних товариств у системі споживчої кооперації;

розвитку кредитних спілок, кооперативних банків і товариств для взаємного страхування;

розширення закупівель сільськогосподарської продукції у населення, зокрема через мережу споживчої кооперації;

постійного роз'яснення через засоби масової інформації ідеї кооперації, природи кооперативних форм самодопомоги, переваг кооперативного способу господарювання, висвітлення розвитку кооперації в Україні.

3. Кабінету Міністрів України розробити та внести на розгляд Верховної Ради України:

до 1 травня 2001 року законопроект про кооперацію, передбачивши у ньому, зокрема, особливості створення і функціонування різних форм кооперативних організацій, надання кооперативам пільг та гарантій;

до 1 вересня 2001 року законопроект про внесення змін до Закону України «Про споживчу кооперацію», передбачивши в ньому посилення захисту інтересів членів споживчих товариств та забезпечення додержання принципів соціальної справедливості у діяльності споживчих товариств;

у тримісячний строк законопроект щодо реструктуризації не сплачених кооперативами, їх спілками (асоціаціями), створеними ними підприємствами сум податків і зборів (обов'язкових платежів) до бюджетів та державних цільових фондів, а також сум пені, штрафних і фінансових санкцій, нарахованих відповідно до законодавства на таку заборгованість.

4. Кабінету Міністрів України разом з Національною академією наук України та галузевими академіями наук вжити відповідних заходів щодо підготовки у 2001 та наступних роках висококваліфікованих фахівців для кооперативного сектора економіки, проведення наукових досліджень з питань кооперації.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 19 грудня 2000 року.
№ 1348/2000.

Оголошення

Арбітражний суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справи:

— № 05-01/2830/10-171 про банкрутство акціонерного товариства закритого типу «Дорстрой» (юридична адреса: 28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, вул. Кольцова, 1): п/р № 26008301305795 в ОВ АК Промінвестбанк, МФО 323215, код ЄДРПОУ 23688708.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Заболотного Г. В. (м. Кіровоград, вул. Жадова, 20/1/225, тел.: 33-04-43, ліцензія № 000352).

— № 05-01/3129/3-225 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Семенівський завод гірського воску» (юридична адреса: 28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, с. Димитрове): п/р № 26007301305020 в ОВ АК Промінвестбанк, МФО 323215, код ЄДРПОУ 00135409.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сухорукову Н. М. (м. Кіровоград, вул. Васнецова, 3/131, т.: 22-66-31, ліцензія № 000358).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ЗАТ «Інтеграція»!

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 5 лютого 2001 року о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. Скляренка,4.

Порядок денний:

1. Про внесення змін та доповнень в Статут ЗАТ «Інтеграція».
2. Різне.

Учасникам зборів необхідно мати паспорт або інший документ, що засвідчує особу. Представникам акціонерів додатково мати довіреність, оформлену відповідно до чинного законодавства, на право участі та голосування на загальних зборах акціонерів.

Реєстрація учасників зборів з 9.00.

Правління ЗАТ.

ТОВ «Галантсервіс», код 30180820, зареєстроване Радянською РДА 25.12.1998 р. № 11365 ліквідується. Претензії приймаються впродовж місяця за юр. адресою:

Київ, вул. Ярославів Вал, 21.

Статут ПП «Вікторія» Код ОКПО 24595305 вважати недійсним.

ДНІПРОШИНА

ДП ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДІМ ДНІПРОШИНА ВАТ"ДНІПРОШИНА"

Тільки у нас увесь асортимент ВАТ "Дніпрошина"

170 ТИПОРОЗМІРІВ та моделей шин для:

✓сільськогосподарської техніки
✓будівельно-дорожних та рудникових машин
✓вантажних автомобілів
✓автобусів та тролейбусів
✓навантажувачів імпортних та вітчизняних
✓легкових та легкогрузових автомобілів

СИСТЕМА ЗНИЖОК ПРИ ОПТОВИХ ПОСТАВКАХ

м. Дніпропетровськ, вул. Кротова, 24, заводоуправління, 1 поверх
тел./факс (0562) 96-15-36, 98-34-25, 96-69-46

Арбітражний суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1а) порушив справу Б15/112 — 00 про визнання банкрутом Приватного підприємства «Караван».

Юридична адреса: 53040, Дніпропетровська область, Криворізький район, с. Новопілля, вул. Садова,4. Код ЗКПУ 25533559, р/рахунок 26007152921001 в КФ КБ «Приватбанк» м. Кривого Рогу, МФО 305750.

Майнові вимоги кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской области (г. Днепропетровск, ул. Куйбышева,1 а) возбудил дело о банкротстве Б24/151-00 ЗАО «Углепромстрой» (г. Днепропетровск, ул. Запорожское шоссе, 38) р/с 26003108514001 в КБ «Приватбанк», г. Днепропетровска, МФО 305299, код ОКПО 24437629.

Распорядитель имущества Гвоздецкий В. А., лицензия № 000359.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются судом на протяжении одного месяца со дня публикации объявления.

Ліквідується закрите акціонерне товариство «Торговий дім «Кран-Трейд» (код ЄДРПОУ 31037120), зареєстроване Орджонікідзевською районною адміністрацією м. Запоріжжя (реєстровий номер 25489516100010635 від 27.06.2000 р.) за адресою: м. Запоріжжя, бул. Шевченко, б.4, кв. 9. Р/р 26005032280001 в АКБ «Індустріалбанк», м. Запоріжжя, МФО 313849.

Претензії приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування цієї об'яви за адресою: 69015, м. Запоріжжя, вул. Кияшко, б.16а, тел.57-11-92.

Увага!

Оголошення, що було помилково розміщене в газеті «Голос України» від 23 грудня 2000 р., щодо порушення в арбітражному суді Одеської області справи № 17-2/6724 про банкрутство акціонерного товариства закритого типу «Одестеплокомуненерго» (м. Одеса, вул. Варнінська, 27), **вважати недійсним.**

Арбітражний суд Кіровоградської області (м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив провадження за справою № 05-01/2831/10-170 про банкрутство ВАТ «Знам'янський меблевий комбінат» Кіровоградська область, Знам'янський р-н, село Богданівка, вул. Леніна,1), ідентифікаційний код 00274625, розрахунковий рахунок у Знам'янському відділенні Промінвестбанку України № 26006301340067. Розпорядником майна боржника призначено Заболотного Геннадія Вадимовича, ліцензія № 000352 від 15.03.2000 року.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються арбітражним судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ВАТ «Дніпровський крохмалепатоковий комбінат»

повідомляє, що 14 лютого 2001 року за адресою: смт. Дніпровське, Дніпропетровської обл. Верхньодніпровського району, вул. Островського, 11, відбудуться загальні Збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт Ради Товариства.
2. Звіт Дирекції Товариства.
3. Звіт Ревізійної комісії Товариства.
4. Обрання органів управління та Ревізійної комісії товариства.
5. Порядок розподілу прибутку за 2000 рік, та затвердження фінансового плану на 2001 рік.
6. Про зміни в Статуті ВАТ «Дніпровський КПК».
7. Про ліквідацію дочірнього підприємства «Агро Плюс».

Початок зборів об 11.00, початок реєстрації о 9.00. Для участі в зборах акціонерам мати при собі паспорт, представникам акціонерів паспорт і доручення, оформлене згідно чинного законодавства.

Правління ВАТ «Дніпровський КПК»

Рахункова палата України

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

Умови конкурсу: вища освіта — економічна, бухгалтерська, фінансова; досвід економічної, аналітичної та контрольно-ревізійної роботи в органах виконавчої влади не менше п'яти років; досконале володіння державною мовою; володіння ПК.

Термін подання документів — місяць від дня опублікування оголошення.

Резюме надсилати на факс: 224-20-30.
Довідки за тел. 224-59-49, 224-51-01.

До відома громадськості

Відкрите акціонерне товариство **«Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь»**

Україна, 69008, м. Запоріжжя, Південне шосе,72.
Факс: 35-03-24, 13-18-58.
Телекс: 127463 ХРОМ
Телетайп: 127121 РАЙДУГА

подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на операції з електричною енергією за місцем здійснення заявленої діяльності — територія України.

Реклама в газеті «Голос України» — тел. 441-89-34, факс 449-85-62

Духовні спустошення і трансформації в українському суспільстві XX століття

Мені не подобається часто вживаний нині термін «духовний геноцид». Застосування терміна геноцид до явищ небіологічного характеру робить цей термін усього лиш гострою емоційною метафорою, яка — хоч як це і парадоксально — не передає глибини трагізму і тривалості наслідків того, що пережив український народ у сфері духу і культури.

Те, що робилося в духовній сфері, мало інший характер. Випалювано не все, і випалені ділянки інтенсивно засаджувано — створювався новий біоценоз змішаного характеру. Тобто духовність знищували не тотально, а вибірково, а головне — підмінювали і змінювали, створювали нову духовність, чи псевдодуховність, можна її називати як завгодно, але влада її над поколіннями триває й досі.

Отже, йдеться не про те, як розуміти ті або ті терміни й метафори, а про те, як розуміти історичний процес.

Усе XIX століття, а особливо його друга половина і початок XX, пройшли під знаком гострої критики буржуазного суспільства і буржуазності взагалі. Особливо ж більшовизм підхопив і руйнівну силу викриття буржуазності, і екзальтовану мрію про нову духовність, мрію, яка дуже швидко матеріалізувалася в систему масових гіпнозів і тисків — ідеологічних, моральних, естетичних. І коли «старе» знищували задля «нового», багатьом здавалося, що «старе» вже саме себе заперечило, а нове обіцяє вищу красу і вищу справедливість, — не всім і не одразу ставала зрозумілою неадекватність, а потім і злочинність цієї підміни.

Ми сьогодні не маємо опису і аналізу цього драматичного світового процесу в усьому його спектрі. А без урахування цього контексту ми не зрозуміємо адекватно того, що діялося в Україні і в усьому СРСР у сфері духовності.

Візьмемо простий приклад. Події революції і встановлення силоміць радянської влади в Україні, Грузії, Вірменії, Казахстані, Якутії викликало розкол серед інтелігенції цих народів. Частина пішла в еміграцію, частина принишкла, частина шукала співпраці з новою владою, а частина ентузіастично підхопила її ідеї. Так от, нині поведінка перших двох груп національної інтелігенції інтерпретується як чесна і правильна, а поведінка двох останніх як безчесна або принаймні неправильна, гідна жалю, не вільна, а отже, й внутрішньо фальшива. Мені вже багато разів доводилося заперечувати таке спрощене пояснення, але — «вотще». І «вотще» звертаюся до прихильників такої версії із запитанням: добре, Тичина, Курбас, Куліш, Хвильовий, М. Бойчук, Тиціан Табідзе, Паоло Яшвілі, Георгій Леонідзе, Єгіше Чаренц, нарешті Горький, Маяковський, Єсенін, Леонов і т. д., і т. д. — були в несвободі, в «полоні». Але в якому полоні були і під яким тиском ламалися Ромен Роллан і Пабло Неруда, Луї Арагон і Пабло Пікассо, Бертольд Брехт і Мартін Андерсен Нексе, зрештою — ті англійські аристократи.

Мабуть, тут треба казати про інший полон — полон ідеї. А чи досліджено хоча б параметри цього полону, не кажучи про тонкощі дії його атмосфери?

Цим трохи полемічним вступом я хотів розширити тему (втім, і без того майже неосяжну) і звернути увагу на деякі зігноровані її аспекти.

А тепер кілька тез уже безпосередньо на цю тему. Елементом справді лінгвоцидної і культуроцидної політики царизму була довга низка актів заборонного характеру протягом XVIII і XIX століть. Вони відомі, але їх не знають і не хочуть знати ті, хто сьогодні веде шалену кампанію проти міфічної «українізації».

А ось про один знаменний етап ідеологічного етноциду, який можна віднести й до духовного геноциду (якщо погодитись із цим терміном), ми й самі забуваємо. Маю на увазі ентузіастичну діяльність київського гурту «русских националистов», «истинно русских людей» на початку XX століття (мушу попросити пробачення у етнічних росіян і нагадати, що ті люди були не росіянами, а звичайними малоросами, з тих, про кого справедливо сказав В. Ленін: «инородцы обычно пересаливают по части истинно русского настроения»). Київські «русские» повели широким фронтом наступ на паростки українства, в київській же пресі, викриваючи мазепинців і сепаратистів, висміюючи українську мову, мовляв, недолугі потуги «разных Франков и Грушевских», а в «наукових» працях доводячи штучність української мови, безперспективність української культури і необхідність утвердження «единого (або триединого) русского народа», «единой (або триединой) русской культуры». Дивним чином ці замшілі тексти київських «русских националистов» через століття витягують і, навіть не провітривши, передруковують і використовують в українофобській пропаганді як московські слов'янолюби, так і київські «інтернаціоналісти».

З остаточним утвердженням радянської влади починається принципово інакша національна і культурна політика.

В перші роки більшовизм перемагав і утверджувався на етосі соціальної і національної справедливості (в іпостасі інтернаціоналізму). Це мав бути плацдарм світової революції, в якій ударною силою були б колоніальні народи. Саме в цьому контексті можна зрозуміти українську політику більшовизму 20-х років, як і пафос української літератури і публіцистично-політичної думки, сконцентрований на ідеї будівництва могутньої індустріальної, культурно самобутньої, в усіх відношеннях модерної України. Це була спроба національної самореалізації у формах, адекватних тодішній історичній реальності, і непростимою інтелектуальною убогістю є зведення цієї драми до колабораціонізму, чи пристосовництва, української інтелігенції.

Московський центр розумів ситуацію набагато краще, ніж нинішні переоцінювачі історії. Коли зникли останні надії на світову революцію і на перший план вийшло зміцнення великодержавного моноліту — зростання національних еліт і національних культур, насамперед української, стало сприйматися як смертельна загроза. І вибірково сплановані репресії проти української інтелігенції приблизно від 1928 року починають переростати в масовий терор.

Терор чинився під потужним ідеологічним прикриттям і психологічною обробкою, в атмосфері масової істерії, а це було важливим елементом довготривалого спотворення духовності. Усе це створювало таку психологічну, а отже, й духовну атмосферу в суспільстві, яка ставала базою формування нового типу інтелігента, позбавленого ідентичності і напряму «підключеного» до струмів офіційної політики.

Глибокий і довготривалий деструктивний вплив на психіку і духовність народу мала добровільна або вимушена участь сотень тисяч, а, може, й мільйонів українців у політичних кампаніях проти «ворогів народу» і в розкуркуленні.

Після всього цього, здавалося б, уже немає про що говорити. Але в історії не буває пустот. Хоч і зі страшними ранами, українське суспільство існувало і навіть потроху загоювало рани. А ніяке суспільство не може існувати без деяких функцій духовного порядку, тим більше суспільство, яке має бути потужним. Отож діти вчилися в школах і інститутах; виходили книжки; інтенсивно розвивалися технічні і природничі науки; працювали театри і клуби; люди співали і танцювали в гуртках художньої самодіяльності. Тобто народ жив, хоч і зранений, і жила його духовність, хоч і ущерблена, а в чомусь спотворена.

Ми говоримо про духовний геноцид більшовицьких часів, але недобачаємо той, що може статися на наших очах: інакшого характеру, але з можливими не менш драматичними наслідками. З побуту народу вимивається книга. В масштабах усієї країни експропрійовано книгарні. Руйнуються або занепадають бібліотеки. Сільська молодь фактично позбавлена рівних умов (а може, і взагалі умов) для продовження освіти. Деградує побут мільйонів людей, а відповідно і їхня соціальна та приватна поведінка.

Значна частина засобів масової інформації працює на пониження морального рівня і примітивізацію запитів та смаків. І безсоромно паразитує на національній несформованості, глибокій зрусифікованості суспільства, нагнітаючи шалену кампанію компрометації української культури і українства взагалі, що виливається вже в хуліганське шельмування нашої класики, в зухвале огидження дорогих українцям імен, — під децибели фарисейської риторики про свободу слова та права людини, що не мають жодного відношення до цих публічних паскудств. Коли читаєш таку пресу, створюється враження, що живемо в окупованій країні, і окупант звіріє з кожним днем.

А нещодавно нас порадували новиною: наступного року в Києві, з ініціативи і, певно, не без грошиків наших-таки лицарів «с большой дороги» українських реформ, відбудеться Всесвітній форум російської преси. Можна було б тільки гордитися таким вибором, якби ж в Україні і в Києві, де мало не щотижня все з'являються нові й нові російськомовні газети, була б, крім російської преси, хоч трохи рівнозначна українська. А за нинішніх реалій проведення в Києві цього міжнародного шоу нагадуватиме бенкет, який після перемоги на Калці монголи вчинили на помості, під яким корчилися полонені русичі...

Як не згадати Шевченкове: «Моголи, моголи...». Наші рідні моголи, яких повно і в бізнесових структурах, і в засобах масової інформації, і в усіх так званих гілках влади, які в гризні між собою готові пожертвувати Україною.

Іван ДЗЮБА.

Спорт

Підготовка триває

Футбол. Більшість українських клубів, добре відпочивши, розпочали інтенсивну підготовку до другого кола чемпіонату країни. Позавчора на столичному стадіоні «Динамо», де чудовий смарагдовий килим, відбувся товариський матч господарів поля з маріупольським «Металургом». У першому таймі кияни виграли — 4:0. Відзначилися: Серебренников, Гендару (двічі, один м'яч з пенальті), Чернат. Динамівці виставили такий склад: Близнюк, Несмачний, Гавринич, Головко, Боднар, Кулич, Лисицький, Кардаш, Чернат, Гендару, Серебренников.

Після перерви тренери господарів випустили таких футболістів: Шовковського, Дмитруліна, Герасименка, Каладзе, Федорова, Пєєва, Яшкіна, Хацкевича, Белькевича, Кузьмичова, Шацьких. І знову «Динамо» забило чотири «сухі» м'ячі: Шацьких (2), Белькевич (2).

Наші за кордоном

Позавчора напівоборонець збірної України Едуард Цихмейструк підписав трирічний контракт з московським «Спартаком».

Клуб «Торпедо-ЗІЛ» (Москва), який виборов право виступати у вищому дивізіоні чемпіонату Росії, очолив відомий український тренер Євген Кучеревський. Євген Мефодійович донедавна працював із волгоградським «Ротором».

Визначилися півфіналісти

третього міжнародного юнацького турніру за Кубок Євгена Рудакова: київські клуби «Динамо», ЦСКА і «Сталь», а ще — сумська «Зміна». Переможець змагання визначиться завтра.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Від митниці потерпав і Сергій Бубка...

Багаторазовий рекордсмен світу у стрибках із жердиною Сергій Бубка став черговим гостем університету культури, який з недавніх пір діє в УМВС України в Донецькій області. На зустріч із міліціонерами спортсмен потрапив просто з літака: щойно у Швейцарії закінчився виконком Міжнародного олімпійського комітету, членом якого є український спортсмен. Як повідомив Бубка, основним питанням, що розглядалося, було скорочення програми Олімпійських ігор 2004 року із 300 до 280 видів. Пов'язано це з тим, що організаторам ігор стає дедалі важче впоратися з такою кількістю учасників та делегацій: лише спортсменів до Сіднея, наприклад, приїхало понад 10 тисяч осіб. МОК прагне підняти квоту на кожен із видів спорту, підняти рівень спортсменів, натомість максимально зберігши географію учасників.

І хоча спортивну кар'єру уславлений атлет завершив, подальші його плани пов'язані з рідним містом. На початку наступного року в Донецьку відбудеться традиційний міжнародний легкоатлетичний турнір «Зірки жердини», запрошення на який надіслано найсильнішим жердинникам світу.

Є наміри разом із обласною владою створити спортивну академію, до складу якої увійшли б училище олімпійського резерву імені Сергія Бубки, інститут фізкультури та спорту і школа вищої спортивної майстерності. Очікується, що унікальний навчальний заклад, покликаний об'єднати всі спортивні організації регіону, а також дати дорогу новим обдаруванням, очолить сам світовий рекордсмен.

За словами спортсмена, один із найбільших курйозів його кар'єри пов'язаний саме із людьми у формі, щоправда, не міліціонерами, а митниками.

— Трапилося це 1996 року в Бразилії, — розповідає Сергій. — Ми летіли на турнір і, звичайно, везли з собою жердини. Як правило, їх береш п'ять-шість штук, різної ваги, на різні висоту, погодні умови тощо. У кожного це дуже індивідуально. Наприклад, я стрибав на дуже жорстких жердинах, які витримують 100 кілограмів і більше. Черга на митному контролі була довжелезна, а організатори, які супроводжували нас, підганяли: часу обмаль. Спробував було пояснити щось митникам, але ті виявилися страшенно невдоволені і відправили в кінець черги. Ми постояли трохи — знову підходимо, мовляв, поспішаємо, чи не можна пройти контроль швидше? Гаразд, кажуть, ви проходьте, а багаж свій залишайте, оглянемо. Залишив я свої жердини, наступного дня їх привезли з аеропорту. Розкриваю перед тренуванням — що таке? Усі... перепилені навпіл. Очевидно, митникам видалося підозрілим, що ми так поспішали пройти контроль, і вони шукали наркотики. А жердини всередині порожні, тож митниця вирішила, що це схованка.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Честь і обов'язок великого іспанця

Нинішній рік присвячений ЮНЕСКО великому іспанському драматургу Педро Кальдерону де ла Барка (1600—1681). В Україні це були роки великої війни за національну честь. Можливо, саме тому Іван Франко вважав Кальдерона рівним нашому Шевченку.

Дон Педро народився в Мадриді у знатній родині. Навчався в єзуїтській школі, у Саламанкському університеті вивчав теологію. Був почесним капеланом короля Пилипа IV.

Творчий доробок Кальдерона — 120 п'єс. Палкий послідовник Сервантеса, учень Лопе де Веги, Кальдерон заступив славу свого вчителя і мав у народі велику популярність. Особливо сценічну. Хоча думки про нього діаметрально протилежні. Школою злості, дзеркалом розпусти, академічної безсоромності називає театр Кальдерона його співвітчизник Моратин-старший. А німецький романтик Шлегель оголошував його театр недосяжним зразком вірності християнським ідеалам, людському обов'язку, де «навіть у потворнім ми бачимо тінь величної ідеї».

Для його творчості характерне прагнення до широких філософських узагальнень. Найбільшу ж славу драматургу принесли так звані драми честі. Суть ідеї честі в тому, що людина, позбавлена честі, мертва для суспільства. За Кальдероном: «Моє життя в моїй честі». Честь надає високого громадянського духу і сили. Честь — найперший громадянський обов'язок. Усі людські почуття підкоряються честі, а вона — Богові. Герой трагедії «Стійкий принц» Фернандо вважає: Честь і Обов'язок вище дружби і любові. Навіть наказ короля може бути порушений в ім'я найвищого ідеалу честі.

Вічні категорії гуманізму пов'язують театр Кальдерона не тільки з іспанським характером. Немарно ж з успіхом перекладав великого іспанця для нашої сцени І. Франко. Та й не лише він: у 80-х роках «Стійкий принц» (переклад С. Борщевського), поставлений у Київському Молодіжному театрі, справив враження вибуху бомби й був одразу заборонений **(на знімку — сцена з тієї вистави за участю Григорія Гладія, Олени Кривди й Анатолія Петрова).**

Михайло ВАСИЛЕНКО,
член Національної спілки письменників України.

I дзвін ударить двічі...

Вітчизняний стиль

(Початок на 1-й стор.).

Колись величезний промисловий комплекс — Херсонський суднобудівний завод, нині — десяток окремих підрозділів з усіма правами юридичних осіб і одним-єдиним прагненням: утриматися на плаву.

Безпосереднє завдання будувати судна тепер покладено на окрему дільницю.

— Нині ремонтуємо і переобладнуємо судна, міняємо клас, робимо їх більш універсальними. Наші «клієнти» — це колишні українські судна, над якими майорять іноземні прапори, — розповідає Павло Суворов, керівник виробництва. — Тим часом вітчизняний флот стрімко старіє...

Біля заводського берега стоять два недобудовані танкери. Їхній замовник, норвезький судновласник, відмовився від «товару». Вкладені гроші норвежцю повернув банк, повисівши борг, зрозуміло, на завод. Нині підприємство веде переговори з іспанською компанією, котра має намір купити напівфабрикати.

— З квітня 1999 року ми уклали 52 договори на ремонт чи переобладнання суден, з яких 45 уже виконано. На рахунки підприємства надійшло 1,5 мільйона доларів. Забезпечений роботою пвітисячний колектив, який отримує зарплату, — підкреслює Павло Суворов. — Замовників приваблює якість роботи, оперативність. Одне слово, тримаємо марку. Адже зберегли головне — висококласних фахівців.

...Майже триста років тому, в одному з лондонських кафе, що належить Едварду Ллойду, часто збиралися місцеві моряки. Вони розповідали різні історії, які господар записував і вивішував для загального огляду. Мало-помалу кафе стало місцем зустрічей моряків, судновласників, свого роду морською «біржею». Так народилося Товариство Ллойда, а сам господар виступив засновником страхової компанії. Звідси бере початок і Регістр Ллойда — організація, що веде облік морських суден, своєрідна метрична книга морського судноплавства. Якщо якесь судно викреслювали, то можна вважати його затонулим чи зниклим безвісти. У таких випадках б'ють у дзвін, що міститься у великому залі Товариства Ллойда. Один удар означає, що судно не прибуло в порт призначення, три удари — судно затонуло. Зате два удари сповіщають добру звістку: судно, яке записано зниклим, з'явилося!

Замовників приваблює якість роботи, оперативність

Херсонські корабели впевнені: обов'язково настане час, коли на їхню честь дзвін ударить двічі...

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

Світлим рядком

Шанс від «Довіри»

Велику частку власної пенсії інваліда кам'янчанка Наталя Пилипчук витрачає на конверти. Ще більше особистого часу — на написання листів до засуджених. Молодим людям, котрі оступилися, адресує дівчина голос серця і власні проникливі поетичні рядки. Сама потребуючи підтримки, вона зуміла допомогти не одному юнакові реабілітуватися в суспільстві після виходу із зони.

Наталку обрали головою міської організації молодих інвалідів «Довіра».

Мешканці будинків інвалідів Хмельниччини в Солобківцях та Осламові чекають не лише «гуманітарки» від «Довіри», а й саму Наталку.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Ринковий збір — не податок

Залишайтеся з «Голосом»

Я маю II категорію як постраждалий ліквідатор наслідків аварії на ЧАЕС. На життя заробляю торгівлею на базарі. Відповідно до законодавства звільняюсь від сплати податків. Чи маю я платити за торгове місце, якщо ринковий збір є одним з видів податку?

Микола ГРИЩЕНКО.

Харків.

Коментар юриста

Так, справді, пунктом 18 ст. 20 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» для осіб, віднесених до категорії I та II постраждалих унаслідок Чорнобильської катастрофи, передбачено пільги у звільненні від сплати податків і мита всіх видів.

Але статтею 15 Закону України «Про систему оподаткування» визначено, що саме належить до місцевих податків, а що до місцевих зборів. Ринковий збір належить не до податків, а до місцевого збору. Відповідно до чинного законодавства пільги щодо його сплати постраждалим громадянам не передбачено.

Марина КОВАЛЬЧУК.

Базарний туризм

Репортер

За роки незалежності в нашому соціумі з'явився новий прошарок торгових працівників, які працюють на себе. Ще десять років тому згідно з Кримінальним кодексом цих людей класифікували як спекулянтів. Нині в народі дехто їх називає маленькими капіталістами. А офіційно — представниками малого бізнесу.

3. В особах

...Наталка весь тиждень у дорозі. То одеський оптовий, то — хмельницький. Напередодні Нового року розслаблятися не можна — клієнтів упустиш. Люди питають на торговельних точках святковий товар — гірлянди, «дощики», ялинкові іграшки, хлопавки. По це Наталка їздить на ринок, що на 7-му кілометрі від Одеси. Чоловік пообіцяв зимову сплячку після Різдва, а поки що — торговий сезон. У відрядження по товар курсують здебільшого жінки.

— Торік 31-го з базару прибігла о 23.00. Син напівфабрикати приготував до святкового столу, то я все встигла до бою курантів... Родичка з Москви телефонує, вітає. Мовляв, а в нас тут Новий рік і новий Президент! А я на своєму базарі не знаю, що в світі робиться, — журиться Наталка. — Чоловік у вихідні мені політінформацію на кухні проводить, щоб я від життя не відстала.

У той час як жінки вирушають у вояж по товар, чоловіки (здебільшого компаньйони в бізнесі) залишаються за головних удома та на робочих базарних місцях. Чому чоловіки рідко вирушають у комерційні поїздки тягати важкі ящики і сумки з товаром? По-перше, «традиційна» поведінка нашого чоловіка у відрядженні загрожує сімейному бізнесу. По-друге, жінки стверджують, що під час таких виїздів відпочивають від домашніх турбот і чоловіків.

Утиснувшися в сидіння автобуса, закутана в пухову сіру хустку дрімає маленька жінка. Юля їздить по товар часто, до цього спонукає маленький торговий оборот, і спить переважно, сидячи в дорозі. Брати спальні місця для неї дорого...

— Торгівля не йде, не знаю, що й возити, — скаржиться «капіталістка». — Одна надія на Новий рік...

— Я на паритетних засадах з державою: вона мене обдурює, я її теж, — відкриває таємниці вітчизняних буржуа Ліля.

Коли до неї додому прийшов судовий виконавець стягувати штраф за несанкціоновану торгівлю — насправді за торгівлю петардами, підприємниця виклала йому свою концепцію відносин з державою. Мовляв, щомісяця доводиться платити 25% загального податку, 33% — до Пенсійного фонду та ще по дрібниці, отож на штрафи грошей уже не залишається.

— У мене свій ПФ, — стверджує злісна неплатниця штрафів. — Я не хочу отримувати пенсію в 70 гривень, як моя мама. Я утримую батьків і дітей, та ще державу в особі рідної міліції. До Нового року, наприклад, дільничному на «мобілку» зібрали. Нехай потішиться, і нам легше буде.

Серед дрібних торговців на базарі є чимало законослухняних громадян. Колишні вчителі, інженери, військові, вчені, сьогодні вони намагаються реалізуватися в новій професії та соціальному середовищі. Тут існують свої закони і свої неписані правила. І якщо хочеш вижити, будь ласкавий, відповідай.

— Я вважаю, що в нашій країні бути чесним підприємцем може або герой, або божевільний, — переконаний «лоточник» Вітя. — Знайомі поїхали до Німеччини, відкрили салон з продажу машин, то два роки податків узагалі не платили — «на ноги піднімалися». А в нас? Вирішив відкрити власну справу — спочатку поборами й бюрократією задавлять, щоб дурних «бізнесових» думок більше не з'являлося.

P. S. Новий рік герої цього репортажу зустрічатимуть на своїх робочих місцях. На вулицях, у крамничках, за торговельними розкладками в підземних переходах ви їх обов'язково зустрінете.

Ольга ВІТЕР.

Збираються казати, як сіяти і жати

Наміри

Грандіозні перетворення на селі, схоже, обростуть великим почином. Проект указу Президента передбачає створення на місцях так званих дорадчих служб, які консультуватимуть аграрників щодо особливостей виробництва, технологій, юридичних нюансів, правильності ведення бухгалтерії, а також допомагатимуть регулювати земельні та майнові відносини, прогнозуватимуть ситуацію на ринку. Щоправда, організації та фермерські кооперативи, які надають аграрникам такі послуги, вже діють у регіонах не перший рік. Але, вважають в Мінагрополітики, вони недостатньо представлені в районах, отож отримати рядовому селянину потрібну інформацію надто складно.

Координуватимуть діяльність дорадчих служб зі столиці — у міністерстві, при департаменті реформування сільського господарства, вже створено відповідне управління. Звісно, коштів свята справа вдосконалення роботи селянина потребує чимало. До того ж наших з вами — адже фінансуватимуться нові структури насамперед за рахунок державного і місцевих бюджетів. Віце-прем'єр Михайло Гладій

заспокоїв, що це лише спочатку радитимуть безплатно. А згодом — на комерційних засадах. Як у Європі...

А поцікавилися в самих працівників ланів та ферм, чи готові вони утримувати ще одну аграрну «надбудову»? — питання риторичне. Це, схоже, для нашої реформи не головне.

Іван ЛАЗНЮК.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311239.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України